

Meie naesed.

Kaljamäng kolmes waatuses.

Zartus.

Hermann'i trüki'koja trükk ja kulu.

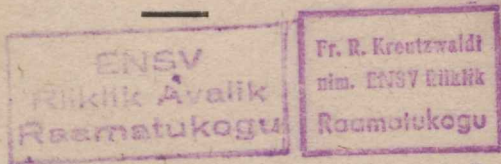
Ed

5660

Meie naesed.

Maljamäng 3 waatuses.

Wene keelest H. A. Titt

360-633

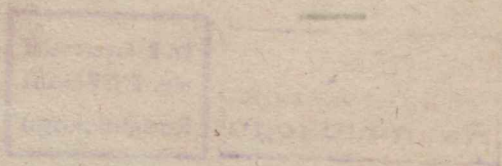
Zartus.

Hermann'i trükihoja trükk ja kirjastus

Die Kunst der Buchdruckerei

von Johann Friedrich Schlegel

Leipzig, bey C. C. Neumann, Neuberger und Compt. Buchh. 1802.

Verlag

Verlag von C. C. Neumann, Neuberger und Compt. Buchh. Leipzig.

Iga torra etenduse päält selle näitemängu
eest on Hermann'i trükitojale 25 marka maksta.
Ilma selle maksuta on ettekandmine keelatud.

Osajised :

Emand Väätä, . leht.

Martha }
Klara } tema tütreid.

Woldemar Siisak, Klara mees.

Karl Parwots, Martha mees.

Salme Sägi *Hein*

Karolina Kase, tema sõbranna.

Thalberg, wana naesterahwas, elab Kase
juures.

Freimann, wanamees, rikas mõisnik.

Liisa, toatüdruk Väätse juures.

Mängukoht : p ä ä l j n n.

I. ja III. waatus Väätse juures. II. waatus
Kase juures. I. ja II. waatus ühel päewal.
III. waatus järgmisel päewal.

Esimene waatus.

Ukhe wöörastetuba. Päästwanatajateh paremal pool kaks ukh : üks wiib Martha, teine Käitse tupp. Pahemal pool ukh Parweotsa tupp, ja ukh aken, akua kõrwal on laud ja sohwa; laua pääl on karafin weega. Keskel laud. Gesriide älestõmbamise ajal Parweots ja Martha tulewad ruttu paremalt poolt kisse.

Esimene etteaste.

Ümberpiiratud Parweots ja Martha.

Parweots (Sissetulles). Ei see on wõimata. Pagan teab, mis see tähendab! . . . (häib ärritatult). Ma olen siin, just kui politsei ülewaatuse all!

Martha. Ma tean küll, mis sul mõttes on, ja tahad ära jooksta. Aga nüüd ei usu ma midagi. Kas kuuled, ei usu! Küll sa mõistad aga waletada!

Parweots. Mis pärast ma hakkas siis nüüd petma?

Martha. Ah, jäta järele, ma tunnen juba hästi siin? (Wahkaeg) Ah! miks sõitsime ilmaaegu päälinna?

Parweots. Sa ise tahtsid seda!

Martha. Mitte mina, sa ise tahtsid.

Parweots. Tälle riid!

Martha. Sa rääkisid ju minule, et sul siin pidi olema asju diendada, ja et nimelt pead sõitma.

Parweots. Ja edasi?

Martha. Midagi.

Parweots. Tubli! Müüd luba mulle ka sõna. Terwed päewad oia olid ja mu kallal, ei andnud mulle rahu. Maal oli sul igaw. Mamma kirjutas sulle, et tal ka igaw on, ja palus sind oma juure sõita. Eks ole õige?

Martha. Ei mäleta.

Parweots. Sa wõtad omad sõnad tagasi! see on hirmus!

Martha. Kui ma rääkisin, siis ometi mitte terwed päewad. Seda oled sa omalt poolt juurde pannud.

Parweots. Mitte poolt sõna!

Martha. Pole tõft!

Parweots. Jälle mammale. Kuna te ometi mind rahu jätate? Ei, homme päew sõidan maale. Mis elu see on? Istu koju ja mängi kaarta. See on ju piinamine! (Ärsku) Ei, mina ei taha niiviisi elada. Igas asjas, mis sa teed, pead aru andma? Ei tohi kuhugi minna! (Waheteg) Kuid sina ja sinu ema mind igapäew niiviisi piimate, siis ei kannata ma enam wälja, ära jooksen ma!

Martha. Hää küll, ma räägin seda lõik mammale. Eks me näe, kuidas ja ära jooksed? (Ära).

Teine etteaste.

Parweots. Küll on elu! Ei, hirmus on naesemees olla, kui sul niisugune uskumata naene on ja päälegi weel niisugune ämm, nagu mul on, kes iga sammul pääl sinust midagi märkab, mis naesemehele ei

pidada kohane olema (wakaeg). Ma pean selle asja üle rääkima ja mida rütem seda parem. Ma ei sõitnud mitte selle tarwis päälinna, et terwed päewad kodu istuda, mina tahan ka elada, ja siin näkk niisugune kange ülewaatus! (Sisask tuleb paremalt poolt).

Kolmas etteaste.

Parweots ja Sisast.

Sisast. Karl (waatab kõik aknad ära ja läheb Parweotsi juurde).

Parweots. Mis teil tarwis on?

Sisast. Tähtne täna õhtul näofatte piduse. . .

Parweots. Et! (Sisask waatab ehmatanult ümber). Jumala pärast, rääkige tasamini. . .

Sisast. Mitsipärast?

Parweots. Aga meie ämm?

Sisast. Ta läts ära!

Parweots. Ei, jätke mind rahule, muidu jään ma tete pärast jälle hädasse! Teate, naene ei usu sugugi mind enam?

Sisast. (Ohkab). Minu oma niisamuti!

Parweots. Kas tõesti?

Sisast. Jah.

Parweots. Rudas see juhtus?

Sisast. Ei malka rääkidagi, ma ei tea isegi rudas see juhtus. Mäletan, et naene ütstord mu taskust tüli naesterahwa juukseid ja wiis nädalast leidis, ja sääl oli kõik kurettöö! Need asjad saidwad muidugi ämma kätte wiidud, ja siis tuli üks taplus! naene hakkas nutma, ämm tahtis mulle näkku karata! (wakaeg) Ma olen tänasest päewast saadil wangi wõetud.

Parweots. Kelle poolt?

Sisast. Muidugi ämma poolt.

Parweots. Mul on teitest väga kahju!

Sisast. Aga mina lubasin täna ühe naesterahwaga pargis kokku saada, ja nüüd ei saa wäljagi minna. Mis pean ma tegema?

Parweots. Halwasti!

Sisast. Seda tean ma isegi, aga andke hääd nõuu.

Parweots. Ei tea mina midagi nõuu anda.

Sisast. See ei ole ka weel nii halb asi, on weel halwematgi. Ma ei tea, mis ma pean tegema! Ise olen ennast siise mäsfinud.

Parweots. Kudas nii?

Sisast. Kas ma pean teile rääkima?

Parweots. Teie teate ju, et ma teie saladust laiali ei lasta.

Sisast. Seda ma usun. Siis kuulake. See oli minewal nädalal. Ma juhtusin sõbraliku seltskonda. Meite, meesterahwaste keskel, oliwad ka naesterahwad.

Parweots. Ja kenad.

Sisast. Iseenesestgi mõista. Ohtu läts lõbusasti: joodi, ajati juttu. Ma olin nii kui paradiihis, Champanja ja naesterahwas, need ajasiwad mu pää segamine. Mul oli nii hää juhtumine. . .

Parweots. (Kuttn) Ja tunnistasite oma armastust ühele nendest naesterahwastest?

Sisast. (Ohates) Jah.

Parweots. See on ju väga hää.

Sisast. Mitte nii hää, kui teie arwete. Ma andsin talle oma nimekaardi.

Parweots. See ei ole ju suur häda.

Sisast. Aga kaardi pääl oli minu adress, ja ma olin nii rumal, ütlesin talle, et oleks väga rõõmustaw, kui ta minu poole tuleks.

Parweots. See on juba natukene halvasti.

Sisast. Ja läna kirjutab ta mulle, et tunni aja pärast minu poole tuleb.

Parweots. Wõi nii? (Maheaeq) Kas wõtate wastu?

Sisast. See on wõimata! . . . Mõtelge! Naene ja ämmi?

Parweots. Tõsi jah! Ma unustasin neid hoopis ära. Aga ütelge teenijatele, et kui teie järele küsitakse, ütelgu, et niisugust inimest siin ei ole.

Sisast. Tubli mõte (Digistab Parweotsa kätt). Müüd olen ma päästetud! Aga kui see korda ei lähe, mis siis?

Parweots. Siis? Doodake, las' ma mõtlen (Käib edasi tagasi).

Sisast. Kõh kas mõtleksite midagi wälja?

Parweots. Urge segage! Leibsin!

Sisast. Kõh!

Parweots. Kui see naesterahwas tuleb, ja teie naene, ehk ämm teda näeb, siis ütelge, et ta on mõni sugulane. Näituselks täditütar, wõi muud jelle sarnast.

Sisast. Hoidku wind seda tegemast! Ei ilmaegi!

Parweots. Mikspärast?

Sisast. Aga minu naene tunneb ju kõiki minu sugulasi.

Parweots. Kõh, ütelge, et ta seni ajani päälinnas elas ja et teie temaga seniajani wihased olite, ega ei kirjutanudgi üksteisele. Uhe sõnaga, waletage midagi.

Sisast. Teil on nüüd küll hää rääkida, aga kui see pagana wanamoor hakkab sulle filmadesse wah-tima, siis on kõil mofas. Ei tarwis midagi muud wälja mõelda.

Parweots. Mina ei mõista enam midagi

Sisast. Urmas Karl, ütlege, et ta teie õde on! Teid usuvad nad rohkem, kui mind.

Barweots. Si taha mina omale nõõri laela panna. Kui teie olete ennast fiske määsinud, siis kat-
suge ise, kuidas wälja saate, aga ärge kiskuge mitte teisi
enejega ühes.

Sisast. Aga nad saawad teid uskuma! Ann
armastab teid juba wäga.

Barweots. Niisama kui kass koera. Mõni-
ford minestab ära, kui mind Armab.

Sisast. Mis ma pean nitüd pääle hakkama?

Barweots. Usainus' abindõu on weel: sõitke
ruttu oma naesterahwa juurde ja seletage talle asi
ilusti ära.

Sisast. Kus ma sõidan, kui ma tema adressi
ei tea?

Barweots. Siis tehke, mis ise hääks arwate.

Sisast. Ma tunnen, et ma halmatuse saan?
(Pahemalt poost tulewad Lääts ja Klara).

Barweots. No nüüd tuleb üts tütt!

Neljas etteaste.

Barweots, Sisast, Klara ja Lääts.

Lääts. Ah Karl ja Woldemar on ta alles
kodu. Meie hakkame õige laarta mängima. Ah tütt
on see lõbus.

Sisast. Si, ma ei wõi osa wõtta! Ma
pean täna . . .

Klara (hutti). Woldemar.

Lääts. Teie peate täna oma perelonna hulgas
olema.

Barweds. Mis minusse puutub, siis mina wist küll mängida ei saa. Minu pää walutab kõvasti. Ma heidan wist süngi.

Sisast (Kõrwale). Waletab ja ei punasta! No ega sa mind peita ei saa. Ta mõtleb ära jooksta. Katsume, kas see korda läheb (Kell lööb wiis). Ah sa taewas! Müüd ta just tuleb! Sa naene ja ämm on siin. Müüd olen ma hufas!

Lääts. Kori mul on teiega midagi rääkida. Martha rääkis mulle praegu teist niisuguseid asju, mil- lede eest teid rängasti peab karistama.

Barweots (Kurjasti). Kas nurka püsti seis- ma wõi?

Lääts. Palun mitte wastu rääkida. Mina olen teist wanem ja sellepärast peate mind austama.

Sisast (Kõrwale). Müüd oled lõksus poisikene. Ei ole wiga, ela kauemini, siis saad tunda, mis ämm on?

Barweots. Teie olete mind oma järelepäri- mistega ära tüütanud. Enam ei taha ma neid kuulda?

Lääts. Mis? Mis teie ütlesite?

Barweots. Midagi. Mina ei hakka oma sõnu kordama.

Lääts (Kurjasti). Küll olete teie aga wiisakas.

Klara. Minu orwates ei ole see sugugi wiis- sakasti.

Sisast (Kõrwale). Rae, wõi minu oma hak- tab ta hulka rääkima.

Barweots. Teile, Klara, soowin mina oma mehele etteheiteid teha, aga mitte minule.

Klara. Teie olete väga halvasti käwatatud!

Barweots. See on juba minu enese asi. . . Teine kord palun teid ettewaatlikum olla, muidu läheb asi halvasti.

Sisast (Kõrwale). Tubli pois!!

Klara. Woldemar!

Sisast (värisedes). Ah mina? Ma olen siin.
 Klara. Ah mina? Niisama.

Parweots. Wist jätavad nüüd mind rahule.
 (Tahab minna. Martha tuleb kisse).

Viies etteaste.

Martha. Noh Karl, kuhu siis sina tahad minna?

Parweots. Seda ma juba teadsin, et ega ma siit ei pääse. Mis sa tahad minust?

Martha. Täna õhtul olen mina kodus, ja sellepärast pead sina.

Parweots. Wist kaarta mängima.

Martha. Nimelt! Ehk meie võime ka niisama istuda.

Pääts. Muudugi!

Klara. Meie paneme koduse kirjanduse õhtu toime. See saab väga armas olema.

Parweots. Ütelge parem muusikalist kirjanduse õhtu. Minu naene laulab „Kus sa käisid jokuksene“ Woldemar kannab jälle kuplee „Arkadia prints“ ette, ha, ha, ha!

Martha (Mihasekt). Ega sina ilmasgi ilma rumalusteta läbi ei saa.

Parweots (Tasa Sifaskile). Mis teie arvate, kas lähme näokatte pidule?

Sisast. Ma loodan teie pääle.

Parweots. Aga ämm, aga naesed?

Sisast. Seep see kõige suurem häda ongi!

Parweots. Noh, neil jookseme meie niska alt ära!

Klara. Woldemar! mis sa fofistad sääl?

Parweots (Tasa Sifaskile). Teie naene on päris ingel!

Sisast. Ega teiegi oma parem ei ole.

Barweots. Natukene. Aga teie oma on päris mamma moodi.

Sisast (Tasa). Aga minu naesterahwas tuleb warsti ja nüüd on need fiin! Mis ma pean tegema? Katsuge teie asja hääks teha.

Barweots. Katsuge ise (näitab filmadega Kätse poole). Waadake, kuidas wanamoorigil kõrwad kikkis on.

Sisast. Päästke ometi mind. . .

Klara. Woldemar! Tule siia!

Sisast (hõrwale). Kõik on moffas!

Barweots. Kuulge naene kutsusid teid.

Sisast (Käheb Klara juurde). Mis sa söowid, mu ingel?

Klara. Waata mulle filmadesse.

Sisast. Minugi pärast, mu kallike! (hõrwale). Nüüd hakkab pääle!

Klara. Mis sa mõtled praegu? Räägi.

Sisast. Mitte midagi.

Klara. Ara mind hakka petma. Ma tunnen sinu filmadest kohe ära. Noh, waata õigesti minu pääle.

Sisast. Minugi pärast! (hõrwale) oh ja pagan, päris higi tuleb otja juba!

Barweots. Pea kinni! Mül õige tarwis minna, muidu hakatakse mind ka weel järele küsima. (Tahab minna, Martha hoiab teda kinni).

Martha. Jää siia.

Barweots (hõrwale). Noh, nüüd olen mina ka lõhus. (Ohkab)

Klara. Mamma, waata Woldemarile filmadesse. Temal on üks asi, mida ta tahab minu eest hoida.

Barweots (hõrwale). Intwiisiooni kohus hakkab pääle.

Lääts (Maatab terawasti tema pääle). Jah tema mõtleb ühe hirmsa asja pääle. Klara ole ja ettewaatlikum, see mees armastab teist naesterahwast. . . .

Klara. Ah!

Lääts. Ara muretse ühtegi! Ma ei lase seda jündida.

Martha. Klara waata, kudas ta wärioseb, teie arwasite ta mõtled ära.

Klara (Maatab mehe pääle). Jah, tõesti!

Lääts. Väete, mul oli õigus!

Martha. Sa oled küll üks haruldane naesterahwas, mamma!

Parweots (Kõrwale). Sää! on sul näolatte pidu! Müüd hakatakse mind küsima.

Sisast. Pagana argtus! (Klarele). Noh, prouate, kas nüüd on uurimine lõpetud?

Klara. Tänafeis on küllalt.

Sisast (On kaugemale läinud, Parweotsale). Aga mina enam ei kannata, ära jooksen! See on hirmus!

Parweots. Olge edaspidi ettewaatlikum, ärge kandke naesterahwa juukseid taskus!

Sisast. Teie olete ka minu wastu?

Klara Woldemar! (Sisast lähel Parweotsa juurest ära). Mamma meie mehed peawad nõu meie wastu. Nad tahawad täna õhtu ära jooksta. Ühtelugu nad aga sofistawad täna õhtu. Waata neile järele, mamma.

Lääts. Ma sain juba isegi sellest aru. Minu eest ei saa nad midagi warjata.

Parweots (Sisaskile). Mis teie arwate? Meie oleme nii kui ümberpiiratud.

Sisast. Veel hullem, meie oleme ämma lõtus (Maitelawa taga heliseb kell). Aga nüüd ta tuleb!

Lääts. Lapsed, lähme minu tuppa. Ma tahan teiega rääkida (Parweotsale ja Sisaskile). Aga teie, mu herrad, ei tohi täna sammugi kodust wälja minna.

Kas mõistate? (Kants waatab uhkesti üle toa ja läheb Alara ja Marthaga ära paremale poole).

Kuues etteaste.

Sisast ja Parweots.

Parweots. Mõh, mis te arwate sellest asjast?

Sisast. Seda ütlen, et meie lollid oleme.

Parweots. Aga mina enam siia linna ei sõida. Muul on maal palju parem elada. Kõige vähemalt seda ämma ei ole jääl.

Sisast. Teie ei taha ühte kuudgi ära elada ja mina olen pidanud juba wiis aastat elama.

Parweots. Pange ämm mehele ja siis on kõik piinad otsas. Muud nõu üle ei jää.

Sisast. Ma arwan, et seda wanamoori ijegi wanapoiss ei taha.

Seitsmes etteaste.

Endised ja Säga.

Säga (Tuleb ruttu sisse). Mõõmustab mind wäga, et teid kodus leidisin. (Annab Sisaskile häät). Ma arwan te ootasite mind küll wist kaua?

Sisast (Kohmetanult). Ah mina? Ei wõi just ütelda, et oleks ootanud, see on, wäga ootasin! (Kõwale). Di isake, kui nullid naene ehk ämm juhtub sisse tulema, siis on pörqru lahti.

Säga. Ma tahtsin juba ammugi tulla, aga ei olnud kunagi aega (Waatab edewalt Parweotsi poole). Kas see on teie sõber?

S i s a s t. E, e, ja see on minu sõber.

S ä g a. Olge nii hää ja tutvustage mind.
(Sisast vaatab kohmetanult Parweotsa pääle).

S i s a s t. Salme Säga.

Parweots. Wäga rõõmustaw! (kõrwale) Pa-
gan wõtku sind oma tutvustamisega! Kui nüüd nae-
ne ja ämm juhtub nägema, ega minagi siis ilma ei
jää!

S ä g a. Woldemar! Ma arwan nii ikka on
teie nimi. Ma mõtlesin, et teie mind petsite ja wõõ-
ra adressi mulle andsite, kõik meeserahwad on ju wä-
ga kawalad, aga teie olete nende kõikide hulgast wälja-
arwatud.

S i s a s t. Ah mina wõi? (kõrwale) Peaks ta
nüüd ometi ruttu ära minema! Iga minut wõib ämm
siis tulla ja siis on kära suur!

S ä g a. Aga küll on teil kena korter! Päril-
tore (waatab toas ümber).

S i s a s t. (Tasa Parweotsale). Mis ma pean tema-
ga pääle hakkama. Ma tunnen et mu pää hakkab üm-
ber käima.

Parweots. Eletage talle asi ilusti ära,
siis ta läheb isegi ära.

S i s a s t. (Meeleheitwalt). Ma palun teid kõige
selle juures, mis teile püha on, minge ära! Teie siin-
olek on wäga hädaohtlik . . . meid wõidakse näha ja
siis . . .

S ä g a (Imestanult). Kes näeb? . . .

S i s a s t. Minu ämm ehk naene! Halastage
minu pääle! Ma . . . Ma olen kõige õnnetum nae-
semeeeste hulgast . . .

S ä g a (Imestanult). Kuidas? Teie olete nae-
mees?

S i s a s t. Ummugi, 5 aastat ja 7 kuud.

S ä g a. Aga teie rääkisite siis mulle, et pois-
mees olete. Kas mäletate?

S i s a s t. Mitte midagit ei mäleta mina! Aga
katsuge nüüd võimalikult ruttu siit ära minna, siin on
teie kindad ja kübar. Võtke oma kraam ja kaduge.

S ä g a. Mis. Teie ajate mind?

S i s a s t. Ei mitte preili, ma palun teid ainult.

P a r w e o t s. Eks näe, mis sest pärast välja
tuleb (Näitesteinte taga Käärse hääl: „Woldemar.“)

S i s a s t (Ehmatahult). Kuulge! Umm! (Võtab
Säga käre kiinni) Olge nüüd nii lahke ja tulge minu
järele! (Kisub teda ukse poole).

S ä g a. Aga kuhu te mind kijute? Kuhu?

S i s a s t. Ma päästan oma nahka!

P a r w e o t s. Teie unustate oma kübara maha
(Annab kübara Sägale).

S i s a s t. Urge viiuitage mitte minutit, mui-
du olete teie ja mina kadunud!

S ä g a. Aga herra, teie unustate ennast ära.

S i s a s t. Mitte sugugi! (Parweotsale) Minge teie
ukse juurde ja hoidke waenlast kinni, aga meie see aeg
pistame plehku!! (Parweots läheb ukse juurde ja vaatab ukse
taha).

P a r w e o t s. Waenlane on laugelt näha ja
tuleb wist siia . . .

S i s a s t. Ah, pagan võtku! Tagasimineks on
ta kinni pandud . . . Siia poole (Kisub näitelawa ette).

S ä g a. Ma hakkam kijendama! Laske mu käsi
lahsti!

S i s a s t. Ma hakkam ise kijendama!

S ä g a. See on ju ometi ülekohus!

S i s a s t. Tühi lori! Ma päästan iseennast...

P a r w e o t s. Päästke ennast ruttate: waenla-
ne tuleb siia.

Sisast. Di isate! Nüüd olen haffas! Kus ma pean ennast peitma? Kuhu teid peitma? Tulge minu tuppa! (Pakemalt pooli ilmuwad: Martha, Klara ja Lääts) Ah ämm jääl! Noh nüüd on tõit peitmine ilmaeegu! (Lükkab Süga tuppa ja läheb ise järele)

Kahesjas etteaste.

Martha, Klara, Lääts ja Barweots.

Lääts. Mis kära siin oli?

Klara. Kes kargas sinna minu mehe tuppa?

Barweots (kõrwale). Noh nüüd oled ani tapfaste sees (Klarale). See oli toatüdruk Liisa.

Lääts. See on väga imekita ja kahtlane!

Klara. Aga ma nägin nagu oleks Woldemar teda lätt pidi wedanud. Mis see peab tähendama?

Barweots. Teie wast arwate aga seda!...

Klara. Mina ei arwa kunagi midagi.

Lääts. Aga kus siis Woldemar on?

Barweots. Ta on omas toas.

Klara. Mis ta jääl teeb?

Barweots (kõrwale). Noh siit jaadil olen mina awitanud, nüüd tee mis ise arwad.

Lääts. Mis ta teeb jääl (Klara tahab minna, Barweots läheb talle ette)

Barweots. Mis te ometi ruttate! Ta tuleb ju isegi tagasi.

Klara. Mina tahan teada mis ta jääl teeb (Tahab minna, ukse pääl tuleb Sisast wastu).

Ühesjas etteaste.

Endised ja Sisast.

Klara. Kes on jääl sinu toas?

Sisast (Kartlikalt). Ei teadagi... jääl on Liisa.

Väätš. Ei ole õige!

Sisask. Ma tõendan seda!

Väätš, Martha, Klara. Ei usu! Ei usu!

Sisask. (Kõrwale). Noh kui nad nüüd tuppa lähewad, siis saaks kõik selgetš. Wang on ju praegu jäl. Aga küll mul oli tööd, enne kui jõudsin teda paluda et ta natukeseks minu tuppa istuma jäi.

Väätš. Mis meie siin weel aega wiidame, läheme kõik ja vaatame kes jäl on Klara ja Martha, tulge!

Sisask. Ei wõi! Mul on tuba väga korratuš oletuš.

Väätš. See ei tee wiga. (Käitelaewa taga on mahakukkuwa taldriku hää kuulda) Oh Sumal! mis jäl jälle on? Marie lõhub wist kõik taldrekud ära?

Parweots. Jah minge waadake mis ta tegi jäl.

Väätš. Lähme, lapsed, seda ei wõi nuhtlemata jätta. Ta on wist selle taldreku katki teinud, mida õnnis mees mulle kinkis. Ah ja taewas misjulgused praegused teenijad on! Ah, misjulgune õnnetuš! Klara. Mamma anname politseisse ülesse. Tal wõetakse palgast maha.

Parweots. Ega ei maksa jätta! Nimelt peab politseisse üles andma! (Kõik lähewad püäle Parweotsi ja Sisaski).

Kümnes etteaste.

Parweots ja Sisask.

Parweots. Noh nüüd wõib wangi wälja lasta. Ega ämm nii ruttu tagasi ei tule.

Sisast (Pigistab Parweotfa kätt). Teie olete üks hää inimene!

Parweots. Kuidas nii.

Sisast (Läheb ukse juurde, teeb lahti ja räägib tassa) olge nii hää, kõik talistused on nüüd möödas teie olete waba, aga Jumala pärast tasamini. Ettewaatus on ilka ja alati tarwilik (Säga tuleb hisse).

Üksteistkümmes etteaste.

Endised ja Säga.

Säga. Kuulge herra . . .

Sisast. Tasa, paluks tasamini!

Säga. Mina seda asja niiviisi ei jäta. Ma annan seda ülesse, kellele tarwis on . . .

Sisast. (Kohmetunult). Armas Salme, Salmekene!

Säga. Palun mitte ennast ära unustada her-
ra Sisast, mina ei ole teile mitte Salmekene waid neiu
Säga.

Sisast. Andke andeks . . . (Waheneb) Aga mõ-
telge minu seisukorda järele, siis ei wõi teie minni
pääle mitte wihane olla.

Asi läheb juba tõsiselt; wast annab mind weel
tunnistajaks üles!

Säga. Ma arwan, et wist hullumajasse olen
juhtunud!

Sisast. Lubage ma seletan teile kõik ilusti
ära. . .

Säga. Mina ei pruugi ühtegi seletust!

Sisast. Teie mõtelge, et ainult mina . . .

Säga (Ruttu). Wait olge!

Barweots (Kõrwale) Di küll on aga haffa-
jä! (Maitelawa taga on kõõgitädraku nuttu ja Läätsle käält: „Ei,
mina seda andeks ei anna“, kuulda)

Sisast (Chmatanult). Umm! (Sägale) Minge,
minge ära!

Säga. Ei weel mitte! Ma tahan teile weel
midagi ütelda. Teadku ja kuulgu nüüd kõik, et herra
Sisast on üks loll ja lobasuu!

Sisast (Kaawatult) Aga lubage!

Säga. Ei luba! Mina ei anna midagi andeks!
(Pakemalt poolt tuleb Klara. Sägal nähes tuleb ta suust ehma-
tuse häne).

Kaksteistkümmes etteaste.

Endised ja Klara.

Sisast (Birmaga). Naene fiin!

Klara. Mamma tule fiia! Üks naesterah-
was on fiin!

Sisast (Meeltheitwalt). Mis mü'ft nüüd saab?

Säga. Lubage rääkida, prona!

Sisast (Mõtub Sägal häest kinni ja kisub wägise wä-
limise naise poole). Minu järele, fiia tulge! Sinna!
Ohu kätte! Siin lämbun ma ära (Jookseb. Säga tahab
kõik aeg midagi ütelda, aga Sisast ei lasse). Küllalt nüüd,
küllalt! (Martha ja Lääts tulewad hse) Umm! (Ära mõlemad).

Kolmasteistkümmes etteaste.

Barweots, Klara, Martha ja Lääts.

Barweots. Noh, nüüd oled sa lõksus nii,
tui sa kunagi ei ole olnud.

Klara. Mamma, Woldemaril oli üks naesterahwas toas, praegu jookkis ta temaga ära!

Lääts. Ma nägin kõil ja tean ka, mis teha Klara mine tema tupp ja waata, kas ta midagi maha ei unustanud, mis teda wõiks ära anda.

Klara (Äratult). Mina sõidan kohe proturööri juure ja nõuan lahutust. Tema ei ole enam minu mees! (Trambib jalgadega).

Barweots (Kõrwale). Sest tuleb weel mõni kaelakohtu protsess wälja!

Lääts. Mis sa ütlesid? Et me näe, kas sa sõidad?

Klara. Nimelt! (Läheb Sifaski tupp).

Barweots (Kõrwale). Tarwis mul ka ära minna! Halatakse minu käest ka järel pärima (Tahab minna).

Lääts. Teie ei tohi kuhugi minna!

Barweots. Aga mul on ometi tarwis minna!

Lääts. Midagi ei ole teil tarwis! Ma tean, teie tahate ka mõne naesterahwa juurde minna. Aga seda ma ei lase sündida. Praegu olete teie minu wang! (Barweots ohkab)

Klara (Tuleb pahemalt poolt naesterahwa käekotiga). Ei ole midagi pääle jelle käefotti. Ta ehmatas wist nii ära, et jelle maha unustas.

Lääts. Waatame, mis sääl sees on (Teeb lakki ja wõtab mõne wäikse asja wälja). Midagi tähtsat ei ole (otkib). Uha, mis see on (wõtab nimekaarli wälja). Karolina Kase, Liwa uulitsas Nõ 69, korter 3-mas. Noh, nüüd on mul jäljed käes. Kohe sinna, ilma wiivitamata, jelle Kase juurde. Ma arwan, Wolde-
mar on ka praegu sääl ja siis on ta meil käes. Sõidame.

Klara. Ma sõidan prokurööri juurde, küll tema teab, kuidas asju ajada, tema on minu vastu ikka nii häa olnud.

Martha. Mamma mina ei sõida, see asi ei puutu minusse.

Lääts. Ei, kõik, tingimata kõik. Muudu ei lähe see asi.

Parweots. Ma arwan teie jätate mind sellest sõidust priiks?

Lääts. Seda ärge mõtelgegi. Noh, lapsed, sõidame. Ei maha aega wiita. Tarwis neile häkkiste pääle minna, et nad ei tea arwatagi.

Klara. Mina olen walmis sõitma.

Parweots. Jätke mind maha, mul pää walutab nii kangesti, ja filmade ees on udu . . . Ma ei näe midagi! —

Lääts. Mis? See on lori! Ma tean, teie olete Woldemariga ühes nõuus. Teie tahate mind petta, Woldemari hoiatada. Aga ma ei lasje teid mitte üks samm enese juurest eemale . . . Teie peate ikka meiega olema.

Klara. Ja kohtu ees ka seda tunnistama, mis olete kuulnud ja näinud.

Lääts. Ma tahan seda kõik ilma kohtuta õiendada. Noh, lapsed, rutemini! Klara, Martha! (Käheb ukse juurde).

Martha. Ma ei taha tulla. Jätke mind!

Lääts. Martha ära aja tühja juttu (Mõtab teda kätpidi, pärast Parweotsi) Karl, tulge ruttu.

Parweots (Kõrwale). Waene Woldemar! Waene mees! Kus ja oled? Kas oled elus weel? (Kõik ära)

Essee langes,

Teine waatus.

Wale jälgede pääli.

(Kiktne tuba Kase korteris. Paremal pool kaks nst. Kes-
kel üks).

Esimene etteaste.

Kase ja Thalberg.

Thalberg (Istub leentooli pääl ja kudub sukka.
Kase käib mööda näitelawa edak tagast. Lühikene waikus). Sätte
juba lord järele selle tõndimisele. Just kui tella pendel
ühest nurgast teisi. Snetu on kõrwalt waadata.

Kase. See ei ole teie asi . . . Teie kuduge
aga oma sukka ja kui ei kõlba waadata, siis ärge wahtige.

Thalberg. Muund ei kuule teie suust, kui
pilkamist. Kelleks teie arwate mind olema. Üra lähen
mina. Elage ise, kudus tahate (Maheeg) Sa weel
tädiks kutsute mind.

Kase. Inimeste kuuldes küll! Aga kodus
olete teie mulle pesunaine, kõögitiidruk ja kõik . . .

Thalberg. Miks te ikka mind püüate näk-
kida (Pisaratega). Ratsuge, kas leiute ühe niisuguse ema
kui mina teile olen, wõõras inimene. Sa kõige selle
eest nurinad ja etteheitmised (Pakib pisaraid).

Kase. Sätle nüüd nutt järele! Teiega ei
wõi midagi rääkida — tohe hakkate nutma.

T h a l b e r g. Mifs siis inimene ei peaks nutma, kui teda nii haawatakse.

K a s e. Noh, ma jätan siis järele. Teie teate, et mul halb iseloom on . . . Ma tunnen isegi seda . . . (Läheb Thalbergi juure ja pakub kätt). Noh lepime siis ära, eks ole?

T h a l b e r g. Oigu siis päälegi.

K a s e. Täna selle eest (Wakaeg). Kas Freimann ei ole siin käinud täna?

T h a l b e r g. Wara weel, tema tuleb ju hari-
litult kell kuus.

K a s e. Ah ta on mind ära tüütanud!

T h a l b e r g. Kudas nii?

K a s e. Oma tobrusega.

T h a l b e r g. Minu armates on ta hää ini-
mene. Mlati, kui meie poose tuleb, ikka toob midagi
ühes. Tühja kätega kunagi ta siia ei tule: Kas saia
ehk junstu aga ikka midagi toob. Kudas niisugust
inimest võib põlata.

K a s e. Jätke rahu, teie ei saa millestgi aru!

T h a l b e r g. Ta on ju üks lahke inimene,
ometi mindgi waest ei unusta ta ära. Silagi tunkis
tüli willaft riidet. Ja teile ei ole ta ka mitte wähe
hääd teinud. Rikkas inimene, temast meie ju elamegi.

K a s e. Ah, mina ei salli teda!

T h a l b e r g. Wine räägi nüüd niisugusega.
Parem olen wait!

K a s e. Tehme seda hääd meelt mulle (Pikk wakaeg)

T h a l b e r g. Kas Säga pool käisite?

K a s e. Teda ei olnud kodu. Ma jätfin nime-
kaarti sinna.

T h a l b e r g. Waata, tema ei ela sugugi nii
kui meie. Temal on kõiki küll, miitspärast? Ta mõis-
tab härradega ümber käia . . . aga meie oleme uhked
just kui mõned printsesid.

K a s e. Ah see on hirmus (Maitelama taga helistatakse
hella) Tehke lahti, waadake, kes jääl helistab.

T h a l b e r g. Kes jääl muud wõib olla, kui
Freimann (Kell heliseb). Ma tulen (Ära).

Teine etteaste.

K a s e (Ükk).

Kuna ta ometi peaks mind rahule jätma. Ma olen talle juba selgesti ütelnud, et ma muidu te ma tingimisi ei wõi vastu wõtta, kui ta ei ole ennast oma naesega ära lahutanud (Maheaeeg). Üks wastik wanamees on ta! (Thalberg ja Freimann tulewad hisse).

Kolmas etteaste.

K a s e, T h a l b e r g, F r e i m a n n.

T h a l b e r g (Ükselt tulles). Olge nii hääd tulge hisse.

F r e i m a n n. Kallis Karolina (Paneb uhe pahikele lana pääle. Annab Kase häele suud).

K a s e. Ma olen wihane teie pääle.

F r e i m a n n. Misparast?

K a s e. Kunas teie oma tingituste toomise järele jätate. Igapäew ifka midagi. Mul on päris inetu . . .

F r e i m a n n. Ah, need on nii tühised asjad, milledest . . .

T h a l b e r g. Ega siis see teda waejeks tee!

K a s e (Pahaselt). Aga mis te ometi räägite!

F r e i m a n n. Kudas teie termis on. (Istub)

K a s e. Tänan teid! (Istub) Kas teie ei taha kohwi?

Freimann (Tärelmõllematali). Ma ei suuda teile raslusi teha . . .

Thalberg. Oh see on filmapilgul tehtud. Mul on juba kõik valmis. Ma teadsin ju, et teie tulete.

Freimann. Urge waewake exdid mitte minu pärast.

Thalberg. Aga mõtelge ometi! Niisuguse hää inimese pärast, kui teie olete.

Rase. No tooge siis kohwi siia.

Thalberg. Tubli! Kohw on warsti siin. (Wahemale poole ära).

Rekjas etteaste.

Freimann ja Rase.

Freimann (Põletab sigarit). Kui õnnelik ma olen, jelles, mulle nii kallid ioakeses. (Waimastatuti). Ma wõin teid jälle näha, teiega rääkida . . . Misjugu-
gune õnn . . . (Waheneeg). Kas teate, teie kõrwal on mul päris terge . . . Just kui koorem langetis õla-
delt maha kui ma siin olen . . . Ma olen päris erk,
terwe, noo . . . (Jäab sõna pääl kinwi ja kõhatab waljusti)
Noor.

Rase. Kas homme wäljanäitusele lähete?

Freimann. O ja! (Mõteldes). Aga palun wabandada, ma ei wõi minna . . . Suhtus nii kenasti. Naene tahab ühes minuga wäljanäitusele minna. Mina mõtle-
sin küll palju põhjusid wälja, millede pärast min-
na ei saa, aga tema juures ei aita ka palumised midagi. Teie ei tea, mis naene on! . . . Oh! See on meie Egiptuse nuhtlus! Meie oleme nende wangid! Päris hirmus on see! (Õrnalt). Aga õhtul, siis on

mul prii aeg . . . Siis tulen ma jälle siia ja meie.
(Võtab Kafe kätte kinni ja tahab talle sund anda. Selajal tuleb
Thalberg kohwiga, pahemalt poolt).

Viies etteaste.

Endised ja Thalberg.

Thalberg. Ah, wabandage . . . Ega mina
midagi ei näe, tehke nagu ei oleks midagi. (Paneb kohwi
laua päüle).

Freimann (Tõuseb püsti. Kõrwale) Kes pa-
gan wanamoori nüüd just siia ajas.

Thalberg. Kas teie ei soowi lookisid kohwi
tõrwa?

Freimann (Pahaseft). Ei ole tarwis!

Thalberg. Kudas ise soowite. (Tasa Kafele).
Meelita ifka wanameest! (Ära).

Kuues etteaste.

Kafe ja Freimann.

Kafe. Kas see on tõsi?

Freimann. Ma wannun teile!

Kafe. Aga, teil, mees terahwastel on ju wan-
ded nii odawad.

Freimann (Magustati). Aga, armas Karo-
lina, ja teie . . . teie ta kahtlete. (Maheag). Ilmas
ei ole seda, mis ma teile wõitsin teelda. (Peaagu unites).
Kas te kaudu tahate mind piinata . . . Kui teie teats,
kudas ma teid armastan . . . (Põlwili). Karoliina!
Karolinikene! Mu ingel! (Võtab Kafe kätte pikku). Kana-

pojufene! (Annab käele laud). Minu elu, minu rõõm!
 (Nuntludes sundleb Kase kätt). Sa taewas, mis ilus käete
 see on! . . . (Uuesti sundleb. Kase hoiab wägise naeru tagast.
 Pahemalt poolt tuleb Thalberg, kes Freiman'i põlwili nähes, Kasele
 märkifid teeb).

Seitsmes etteaste.

Endised ja Thalberg.

Kase (Edewalt). Ah, jätke järele . . . Laske
 mind lahti. Tõusta üles . . .

Freiman (Ikka põlwili). Ei, ei ma olen
 töit eluaeg walmis teie ees põlwili seisma!

Kase (Segaselt). Mül on küll inetu, alati teie
 kingitusi wastu wõtta, aga . . . (Jääb seisma Thalberg
 teeb talle käega märkifid) Kas näete, mul on nüüd . . .
 (Waheneeg). Ma ei ole enam ammugi omale nut küberat
 osta (Thalberg wehkleb rõõmsasti Kase poole kätega).

Freiman. Mis te sellest räägite! Ma
 ostan teile kümme, kakskümmend, sada küberat ostan
 ma teile. Kas on võimalik niisugusele inglile midagi
 teelda. (Näitesteinte taga heliseb kell kõwasti. Freiman ehmatab
 ära, läkkab Kase-käe ära, tahab üles tõusta ei saa. Kase tõuseb
 ülesse). Ah, pagan! (Kõhib)

Thalberg. Dodake, ma awitan teil üles-
 tõusta. Teil on ka juba palju aastaid turja pääl . . .
 Kudas wõiksite teie ilma abita üles tõusta (Wõtab Frei-
 man'i käest kinni).

Freiman (Ülestõustes). Tänan teid . . .
 See tuli sellest, et ma väga waimustatud olin (Uuesti
 heliseb kell). Mis see on? Kes see helistab sääl kella?
 (Ehmatanult). Mis tal siit tarwis on? Siin on minu
 korter . . .

K a s e (Segaselt). Mina ei saa aru, kes jääb võits olla! (Thalbergile). Minge waadage, kes see on jääb! (Häitehainte taga on kära ja hääled: „minge teie es)“ — „Ei minge teie! Teie olete meesterakwas, aga meie oleme naesterakwad“).

F r e i m a n n (Ohmatanult). Mis kära see on? Ma kuulen jääb naesterakwa hääli! Kui see nüüd minu naene on! Peitke mind ära! Ma kardan teda! Ta tapab mind ära, kui ta mind siit leiab (Jookseb elasti tagasi). Sääb on neid ju terve hull!

T h a l b e r g. Minge Karolina tuppä . . Mene ei lahe mitte sinna . . (Freimann jookseb ära. Martha, Klara, Lääts, Parweots tulewad hifendades ja tõngeldes sisse).

Kaheksas etteaste.

Kase, Thalberg, Martha, Klara, Lääts ja Parweots

L ä ä t s (Sisestades). Siin ta peab olema!

K l a r a. Woldemar!

P a r w e o t s (Kõrwale). Waene mees! . .

L ä ä t s (Kaslele). Auustatud neiu!

K a s e. (Imestanult). Mis teil tarwis on?

L ä ä t s. Teie nimi on Kase?

K a s e. Jah . . Mis siis weel?

L ä ä t s. Kistinimi Karolina?

K a s e. Jah . . (Kõrwale). Päris nõdrameelne!

L ä ä t s (Parweotsale). Noh, Karl, hakkake nüüd

küsimä.

K l a r a. Jah, pärige järele.

L ä ä t s (Kurjasti). Klara, ära sega mitte.

T h a l b e r g. Ütelge, mis teil tarwis on? Mis teie hifendate?

L ä ä t s (Maatab põlgawalt Thalbergi pääle). Kes teie olete, et mulle niisuguse küsimise ette panete?

T h a l b e r g. Emma Thalberg, Karolina tädi.
L ä ä t s. See ei puutu meie asjasse! Ütelge
 meile, kus see Sifast on?

K a s e. Misjugune Sifast! Teie olete wist effi-
 nud ja wõõraste kohta juhtunud.

L ä ä t s. Urge hakate mind õpetama. Mina
 nägin kõik, ei saa teie mind petta . . .

K l a r a. Mina ka! Mina nägin, et minu mees
 teid sinna tuppa tahtis wiia ja teie ära jooksite.

L ä ä t s. Meil on tunnistajad, kes seda wõiwad
 tõendada. Ja, jah! Teie imestate! Küll mõistate
 teie aga waga ja süüta nagu teha! Päril ilmsüütus
 ise!

K a s e. Jätke niisugused jutud järele muidu pa-
 lun ma teid minu korterist wälja minna.

L ä ä t s (Mihakelt). Mis? Mis teie ütlesite?

T h a l b e r g. Karolinakene, ma saadan wast
 politsei järele?

P a r w e o t s. Seda ma arwasin kohe, et meil
 pristawi juure tuleb minna

L ä ä t s (Pilgates). Ah teie tahate politsei järele
 saata? Tubli, saate . . . meie saadame ka . . .
 Sellega ei saa teie mind sugu hirmutada . . .

K a s e. Ütelge õmeti, mis õigusega ehk mispä-
 rast olete teie siia tulnud?

L ä ä t s. Meie auu on meid sundinud seda te-
 gema.

K a s e (Kõrwale). Ei saa mina sellest aru!

L ä ä t s. Klara, anna see nimelaart siia! (Klara
 annab kuuti, Kääts näitab seda Kasele). Kas see teie oma on?

K a s e. Minu jah! Aga mis siin siis nii hut-
 kamõistwat on?

L ä ä t s. Täna õhtu kell 5 olite teie herra Ei-
 saski korteris . . . Teie wist ei teadnud, et tema nae-

femeeš on ja läksite selle lootusega, et ta poisimees on, fiske, aga tuli wälja, et ta naesemeeš on (Maerab).

Klara. Teie olite nii ehmatanud, et oma kätoti, kus teie nimetaart sees oli, maha unustasite . . .

Lääts. Mina olen ema, ja sellepärast on minu püha kohus, seda kurja kättemaksta . . . Wluidu peab lahutus meie peretonna elus tulema . . .

Kase (Imestanult). Witte midagi ei mõista mina.

Thalberg. Karolinakene, mine ära . . . näed, nad on ju pööraseks läinud, hakkawad wiimati sulle külge!

Lääts (Mihakelt). Misjugune ülbus! . . . Kõtelge, et mina teile seda kõik andeks ei anna . . . (Kasele). Aga teie, mu neiu Kase, peate nüüd kõik üles-tunnistama.

Kase. Mis ma pean tunnistama?

Lääts. Seda, et teie herra Sifascki korteris olite. Ma tean kindlasti, et ta siin on, teie sõitsite ühes ära.

Kase. See on väga algupäraline lugu.

Lääts. Nimetage, kuidas teie aga tahate, küll meie pärast seda arutame, aga nüüd peate meie herra Sifascki wäljaandma. Wluidu peame teie korteri läbi otsima.

Kase (Mihakelt). Teil ei ole selleks luba.

Lääts. Küll näeme, kas on wõdi ei?

Thalberg. Ei, ma lähen tõesti, kutsun lin-nawahi. . . Mis see tähendab? Tungiwad pöörased inimesed wõõrasse majasje ja teewad niisugust merulid ja skandali.

Lääts. Palun Karl, tehke temale tõeks, et ta Sifascki korteris oli. Teie nägite juba teda sääl?

Parweots. Kas mina wõdi?

Lääts. Ja!

Parweots. Niipalju kui mina mäletan, ei ole see naesterahwas mitte see, kes sääl käis.

Lääts. Mis teie räägite?

Klara (Parweotsa juurde minnes). Kudas julgete teie seda ütelda?

Lääts. Noh, ja edasi!

Parweots (Kõrwale). — Nüüd olen lõksus! (Teistele) Mõtlege ometi, mina sain temaga, nii imelikul wiisil tuttawaks. . . Wastu oma tahtmist. . .

Lääts. Kas kuuled nüüd, Martha?

Martha. Ja kina julgesid seda teha? Kas sinu südametunnistus nii hulka on läinud. . . Oh minu Jumal!

Parweots (Kõrwale). Noh, mis see nüüd on? Kas ma olen siis tõesti iseennast sissemäskinud? Dotsa, Woldemar, küll ma seda sulle pärast kätte tausun. . . sinu pärast pean mina kõik seda läbi elama.

Lääts. Noh, edasi, meie kuulame. . .

Parweots. Sain tuttawaks. . .

Lääts. Seda oleme juba kuulnud! Edasi?

Parweots (Äkiliselt). Mitte midagi.

Lääts. Ei ole õigus! Nüüd ma saan aru! Siin on midagi saladust. Kuuleme, mis edasi tuleb?

Parweots. Ja selle naesterahwa nimi oli — Säga!

Kase (Ämestauult). Säga? Kas teie räägite.

Parweots. Täندان teil seda. . .

Kase. Sellest ei saa ma vähematgi aru.

Thalberg. Niisugune plika see Säga! Julgeb minu sugulast oma täkkide hõõse mässida, seda ma tahan talle meele tuletada. . .

Klara. Mamma mis see tähendab?

Lääts. See on päris naljamäng. Tahetakse meid petta! Aga see ei pea neile mitte torda minema! (Parweotsale). Kudas julged sa, Karl, nii häbematast wa-

letada? Tahad meid wälja naerda, meid, oma sugu-
lasti? Ja weel selle hirmsa naesterahwa ees? Seda
ei anna ma teile kunagi andeks. . .

Barweots Uskuge ometi mind, ma ei wa-
leta. See naesterahwas oli musta werd. . .

Klara. See on häbemata wale!

Lääts. Mina ei usu teid ühtegi ja tahan ise
dige otjusele jõuda. Klara, sina tuled mulle järele!
(Kasele). Nuustatud neiu, lubage mul sinna tuppä waa-
data. . . Kui säält midagi tahtlust äratatawat, ei ole
leida, siis jätame otsimisele järele ja lähme ära. (Lä-
heb ukse juurde).

Thalberg (Boiab uk kinni). Tagasi! Mis
teie weel ei taha. Wõi mina pean teid oma Karolina
tuppä lastma.

Lääts. Mina ei wõta midagi säält ära. . .
Mul on ainult tarwis fiske waadata ja küllalt. . .

Kase. See on juba häbematus! Wägiwald! . .

Lääts. Aha, fiin on midagi saladust. (Ka-
sele). Kui teie mind ei lase, siis läheme kahekesi.

Kase. Mina ei soowi seda. . .

Barweots (Kõrwale). Aga mis siis kui Wol-
demar tõesti säält sees on? Ei, ma olen nende hul-
gas päris hulluks läinud!

Lääts. Klara, ma arwan, et säält toas on
sinu mees!

Klara (Hirmuga). Woldemar!

Lääts. Jah! Sa näed kui wilunud ma olen
niisuguste asjadega. Ma waatan ainult filma inime-
sele ja tean juba tema mõtted ära. . . Siin on poo-
leli joomata kohwitass. . . See tähendab, et fiin on
teegi meesterahwas olnud. Siin on kõik arusaadaw,
Woldemar jõi kohwi, ja kui kuulis, et meie tuleme,
peitis ennast ära, arwales, et meie siis tema jäljed ära

taotame. — Ah! ah! Ta loobused peisivad teda. . .
Nüüd on ta nimi läes. . .

Thalberg. Mina teid siise ei lase ei maksa
tütidagi!

Lääts. Küll me näeme (Läheb ukse juure. Thal-
berg seisab tee pääl ees).

Thalberg. Ei lase! No nüüd oled ometi
hulluga hädas! (Kõrwale). Waene Freimann, ta sureb
wist küll ära hirmu pärast!

Barweots. Uskuge, teie näete ilmaaegu
waewa! Woldemar on eht ammugi juba tobus. Lä-
heme ära siit. See on ju wiisakajeta teisi inimesi ni-
luguse tühja asja juures süüdistada. (Kaslele). Kas
teie ei wõi mulle neiu Säga õiget adressi anda? Ma
tahan temaga selle asja üle rääkida. Siin on, nagu
näha, juur segadus, sest see nimelaart ei ole teie oma. . .

Kase. Wäga hääl. . . (Annab Barweotsale kätt).
Teie olete ainult üks tubli inimene, nende hulgast. . .

Thalberg (Barweotsale). Aga teie tõrelege
seda Sägat tublisti. Alati ta püüab meile pahandust
teha. . .

Lääts (Waatab Kase otsa põlastawalt). Nemad
on kõik ühes nõus! Martha, waata ja igat oma mehe
liigutamist järele. . . Siin on midagi saladust. . .

Barweots (Kõrwale). No küll on ämm!

Lääts (Läheb ukse juurde ja läheb Thalbergi eest ära).
Sest ära! Klara tule järele! (Läheb Thalbergi).

Kase. Teie ei tohi sinna minna! Mis see
kõik peab tähendama!

Lääts. Kas näete nüüd, et naastlid ei saa
koti siise ära peita (Läheb uuesti Thalbergi). Laste läbi!

Thalberg. Ei lase! Kui teie järele ei jäta,
halkan tõendama. Lase kuulwad siis kõik elanikud. . .

Barweots (Kõrwale). Nemad hakkawad tõesti
taplema. Parem on, õige ära minna (Läheb minna).

P ä ä t s (Läeb, et Parweots tahab ära minna). Teie ei tohi kuhugi minna! Teid on täna weel tarwis. . . (Lütab Thalbergi eest ära). Waata nüüd on palju parem. (Teeb ukse lahti ja pörkab peaaegu Freimanniga kokku).

Üheses etteaste.

Endised ja Freimann.

P ä ä t s. Ah!

T h a l b e r g. Nüüd oleme meie huffas!

K l a r a. Woldemar!

P a r w e o t s (Kurjasti Klarale). On küll mees, aga mitte see, keda teie otsite!

K a s e (Freimannile). See hull julge naesterahwas julges wägivaldselt minu tuppa tulla. . .

T h a l b e r g. See on päris tõsi, herra Freimann. . . Mina püüan küll wastu hoida, aga ei, muud kui torgib ja torgib sõrmega mulle näosse. Ühe sõnaga rumal inimene!

F r e i m a n n. Ma kuulsin tõit! . . . (Käutsele). Ma annan teie pääle homme rahurikkumise pärast kaebtuse sisse.

T h a l b e r g. Wahest wõiks linnawaht siia kutjuda? on ikka nagu julgem, kui niisugune mees ligidal on. (Käutsele). Kas nüüd saite!

P a r w e o t s (Kõrwale). Meie teeme päris hulle tükka. Meid weetakse tõiti, nii kui oinaid politseisse. . . Ja misugune lärm pärast tuleb. Terwel linnal saab rääkida (Säga tuleb sisse).

Kümnes etteaste.

Endised ja Säga.

S ä g a. Mis see tähendab? Kudas sul nii suur pere on?

Parweots (Kõrwale). Sää! on see õige süüdlane.

Säga. Ah teie olete ka siin hra Parweots? Aga kus teie sõber hra Sifast on? Kui teie teda näete, siis ütlege talle, et ta ees! on (Freimann, Kase ja Thalberg naerawad)

Klara. Mamma, ma ei kannata seda wälja. . . Ma hakk! nutma. . . kudas julgeb see naesterahwas niiviisi minu mehe kohta ütelda!

Lääts. Esimene lord tuleb elus mulle niisugune eksitus ette. . .

Martha. Ah, misugune häbi!

Parweots. Kas näete nüüd, mis tähendab wale jälgede pääl olla. . .

Kase. Ma pean sinuga, Salme, tõsiste asjade üle rääkima. . .

Thalberg. Diged naesterahwad ei tee ilma!gi nii. Sinu pärast on kõik see mäss. . .

Säga. Ah, nüüd ma saan aru. Ma unustasin oma läekoti Sifasti korterisse ja sää! sees oli minu nimelkaart. Nad leid!wad selle sää!t ülesse ja tul!wad minu juurde (waatleb neid etteheitwa pilguga). Ah! mis ma näen? (Läheneb Klarale). Täna!n wäga, proua, lahke kättetooni!je eest (Mõt!ab küt!koti Klara küt!st ära. Freimann Kase ja Thalberg h!rwitawad).

Thalberg. Ei ole mitte ilus wõõra omandusega ümber käia, proua (Naer. Lääts Martha, ja Klara on kokutatud).

Klara (Tasa Lääts!le). Oma läh!me, ära siit, ma ei wõi enam siin wiibida, mul on halb.

Freimann. Prouad, ma arwan, et teie siin o!lek ei ole mitte lohane, pääle selle kõige, mis teie siin olete korda saatnud. Sellepärast. . . (Säga h!rwitab).

Säga. Ah, kui lõbusad on nad, kui lõbusad!

Klara. Mamma, ma hakk! nutma.

Lääts. Ei tohi! . . .

Thalberg (Läheb ukle juurde ja aovab selle). O-
lge nii lahled, wõõrad, pidulif muusika puudub aga. . .

Mart ha. Missugune häbematus! (Klara, Mart-
ha, Lääts lähewad uklele häbistatud nägudega. Parweols läheb
kõige taga. Freimann, Kale, Sõga ja Thalberg naerawad).

Gesriie langeb.

Holmas waatus.

Kõik saab selgeks.

Näitelawa — kui esimeses waatuses.

Esimene etteaste.

Barweots ja Sifast.

Sifast (Istub leentoolis. Ta pää on rätikuga kinni seotud: tema kõrwal, laua pääl on rohuklaaskid ja weekraus. Barweots käib rutuga edasi tagasi). **Moh**, mis meie rahwas teeb?

Barweots. Nii kui harilikult kisedawad ja mürawad . . .

Sifast. Aga ämm? Naene? Mis need teemad?

Barweots. Amm ostis sinu jaoks tubli leti ja naene jälle — luku. Tahawad sind nende sõjariistadega ehitada, ja siis sind kodusse istuma panna, et sa mitte nii palju elsitee pääle ei sattuks . . .

Sifast. Ah jäta oma loriid nüüd kõrwale. Mulle ei tee praegu üksigi nali rõõmu, kuna ma haige olen.

Barweots. Oh, see on eba haigus . . . sa tahad ennast lihtsalt õigeks teha . . .

Sifast. Kas sina ka . . . mu truu seltsimees ja sõber . . . sina ka oled minu wastu, nii kui need hirmjad naesterahwad.

Parweots. Jah, sest et meie sinu tükkide pärast peaaegu kõik olesime politseisse sattunud. Tüki wälja, et meie wõõrasse kohta ja wale jälgede pääle olime sattunud, sääl sõimati meid lollideks, ahwardati politsei järele saata ja tehti meile hirmsasti häbi . . . Mul tuleb hirm pääle, kui ma selle tüki pääle mõtlen. Kudas meid sääl naereti ja teotati . . . (Käib närwilikult edasi tagasi). Ja kõik teie pärast! (Waheneeg). Meil oli sääl auu neiu Sägat näha. Ta saatis teile palju terwisid ja palus teile ütelda, et teie olete loll ja eesel.

Sisast. (Kurwalt). Tänan wäga.

Parweots. Ei prungi. (Waheneeg). Ma sõidan täna maale. Siin on mind juba küll waawatud, tahan ka natuke puhata, teiega wõib kergesti süüaluste pinki sattuda. Aga seda ei soowi ma sugugi. Ja sellepärast arwan mina paremaks ära sõita. . .

Sisast. Kudas? Miks just täna?

Parweots. Jah, nimelt. . . Just praegu. . . Ma ei wõi enam kannatada. . . Kui ma weel üks nädal siin olen, siis sünnib minuga midagi iseäralikku. Ma lähen kas pääst hulluks, ehk wõtan oma elu ära, sest ma ei wõi enam elada. Iga samm mu pääl suur häda . . .

Sisast. Ole nii hää, Karl, wõta ämm ka ühes, ta on nii kena naesterahwas. . .

Parweots. Ega seda ole, ämm jääb ikka siia. Üks kõik, mis muud tahate, kõik teen häameelega, aga seda mitte. . . Ma ei toha teie elu õnne ära riskuda. Ta on teile wäga tarwis. Ta on teie perekonna õnne jäänaw kaitseja. . . Teie, Woldemar, olete nii . . . No teate isegi. . . Aga emand Lääts on walju karakteriga naesterahwas. . . pääle selle wäga tark ja julge. . . Wõtab teid käsile, ja teie saate targemaks.

Sisast. Ma ei sallin teda (närwilikult). Saate aru, ei sallin. . . Ma lasen ta maha. . . Kui teie teda

mitte ühes ei wii, ma ei wõi kannatada, uputan, tapan teba ära. . . Kõik mis ma ära wõin teha. . . Ja! mul ei ole jõudu neid piinamisi wälja kannatada (Parweots naerab). Mis teie naerate?

Parweots (Naerdes). Ma ei wõi. . . Deh! Ei wõi. . . Ma kangen naeru kätte ära! . . . Tapan upun, ha, ha, ha! Ja see on teie jutt?

Sisast. Küll saate näha! . . .

Parweots. Jätke jonn! Mis tarwis niisuguseid asju rääkida. See on naeruwäärt. Teie saate Däätslega elama, nii kui ennegi. . . See on, mängite kaarta, kuulate tema ettelugemisi perekondliku elu üle, ja kui neist mõnitns epiklitest üle astute, siis kuulate kõige suurema hinge rahuga tema manitsusi ja nõnda edasi! . . .

Sisast (Täheendusrikkalt). Ei millalgi! . . .

Parweots. Is. . . Tasa. . . Amm! . . .

Sisast (Hirmuga). Mis? Kus?

Parweots (naerdes). Uha! Kõhkusite. Kus on teie julgus, kui ju paljas ämma nimi teid kohutab.

Sisast. Karl, seda wiisi ei tohi teie mitte naljatada. Teie teate mis suguses seisukorras mina praegu olen. . . Iga Däätsse pill — on nuga minu südamesse (Maheag). Ma arwan, et ta praegugi minu tarwis hirmsaid nuhtlusi wälja mõtleb. . . Ja kui ta weel seda teada saab, et mul nõuu, on tema eluküünalt puhuda, siis annaks ta mind jalamaid politseis üles ja nii peaksin ma siis kahelordse ülewaatuse all elama, see on koduse ja poliitiliku. . . Ja tout wõtku, mis weel ei wõi sündida. . . Minult üks tee jäeb weel — ise jurra. . .

Parweots. Kudas teie täna nii halwas tuhus olete?

Sisajf. Rahju, väga rahju, et ämm teile laasawaraks ei jaanud, siis ei oleks teie nii wiisi rääkinud.

Parweots. Mis sääl teha! Tähendab, jaatus on süüdi (Sel filmapilgul ilmub Martha kehmist ühes).

Teine etteaste.

Endised ja Martha.

Parweots. Minu naene tuleb ka õige paarjal ajal (Marthale) Kuule, Martha, ätle emale, et meie täna ära sõidame.

Martha. Mii ruttu? Mis pärast?

Parweots. Mina soowin jeda!

Martha. Aga mamma ei soowi.

Parweots. Saame näha, kas lasseb, wõt ei?

Martha. Tema ütles, et meie peame veel ühes nädalaks siia jääma.

Parweots. Mitte wastu rääkida.

Martha. Hää küll! (Moheag). Selle ruttulise ärasõidu taga on midagi warjul! Tarwis mammale ära rääkida. . .

Parweots (kattu). Martha!

Martha. Mis, ja tahad?

Parweots. Kui sina oma mammale midagi rumalust peaks laebama, siis jätan ma sind maha ja sõidan üksi ära. . . Atati see hirmus kahtlustus. . .

Sisajf. Uha, Karl, sind wõetakse ka kord lähe. . . Ei ole wiga harjute ära, pärast lähed äska hästi. Waata need meie naesed on hirmus tragid, meie perekonna õnne hoides. . . Kas pole tõsi! Ho, ha, ha! . . .

Parweots. Ah, jätka kord järele!

S i s a s t. Teie ei armasta? . . .

M a r t h a. Uha! . . . Woldemar. . . Meie
jookst. . . (Pähe ne b S i s a s t i l e) Pää rätiga
linni seotud. . . Mi, ai . . . waenelene, mul on
tahju teiest! Mis teil wiga on? . . . Wahest on
teil tohtri abi tarwis? . . . Ma ütlen Klarale . . .
Ah, misjugune õnnetus! . . . Klara ja mamma wist
ei teagi weel, . . . tarwis teadustada . . .

S i s a s t. Teie olete wäga hoolikas, tänan teid. .
Ma ei taha teid tülitada. . . .

M a r t h a. Di mitte sugugi . . . Niipea aga
tui mamma tuleb, räägin lõit talle ära . . . Saige
eest peab hoolt kandma. . . Eks ole tõsi? . . . Nad
jaawad warsti ilmuma, läksiwad õmblejauna juurde.

P a r w e o t s (Nahatades). Wõtelge ometi, kui
hoolikas naene mul on . . . päris wiisakas ise . . .

M a r t h a. Ja sina ei ole weel rahu! . . .

P a r w e o t s (pool nahatades). Kes on sulle seda
ütelnud et ma rahu ei ole?

M a r t h a. Seda on näha! . . .

P a r w e o t s. Aga mina ei näe midagi, mu
inglise!

M a r t h a. Ah, mis sa riidled, pääle narruste
ei wõi sinu käest midagi kuulda. . . .

P a r w e o t s. Säh sulle — kiita ka ei tohi! . .
Naisuke! . . . Martha! . . . Marthake! . . . Mar-
thake . . . Inglise . . . Mu kallis abikaasa . . .

(S i s a s t n a e r a b) Korja oma asjad iluste kottu ja
paki reisikotwi, sõidame ära, mu kallite külasse kus
nii armas, wagune . . . Misjugune elu sääl! Päril
paradiis . . . Maga niipalju, kui tahad! Aga sina,
Marthalene armastad ju wäga palju magada, eks ole
tõsi? . . . Kas teate, Woldemar, tema magab mul õõ
ja päewa kohta seitseteistkümmend tundi . . . Ja kui-

das weel? . . . Morinat kuulufse terwes majas, just kui prahi rong tormab (Sisast ja Parweots naerawad).

M a r t h a (wihafelt) Ma ütlen mammale . . .
Mis see tähendab, iga sammü pääl oma halpusega. . .

P a r w e o t s. Jällegi mammale! Millal teie ta lord rahule jätate? Ei, päälinnast peab tõesti ära sõitma . . . Siinne õh! mõjub halwa tagajärjega sinu pääle häwitawad mõju, mis minu waatega sugugi kokku ei sünni, ühe sõnaga. Ja oled hirmus mamma sarnasets läinud, keda mina sugugi ei falli, tema üleliigsete kahtlustuste pärast. . . Sellepärast ruttan mina ära sõiduga,

M a r t h a. Wõi sedawiisi. Hääd küll! Küll ma seda kõil mammale ära räägin! ei jäta rääkimata! Küll me näeme, kudas sõidab ära . . . (Trambib jalgadega). Üks ilmaüdameta, jälk ja wastik inimene oled ja. Ma wihlan sind!

P a r w e o t s. Ära tee ilmaaegu mulle etteheitid, ära pillu sõntü ilmaasjata, rad ei mõju minu pääle wähematgi.

M a r t h a. Päris hirmus oled sa! (Lakab pahemale poole).

Kolmas etteaste.

Sisast ja Parweots.

S i s a s t. On aga sul, Karl, naene, nii mam-maga ühte nägu, kui oleks ühe wormi sees walatud.

P a r w e o t s. Egas teie oma parem pole. Minu oma püskab, nii ütelda, tolmü filmiwahele pilluda, aga kodus, see on, maal, ei tohi ta mitte niipalju sõna õigust tarwitada. . .

S i s a s t. (Ohkades) Ja wennas! Naene see on üks kunstwärl, kellele ja ei tea kust käljest pead lähe-

nema; keel on neil teraw, kui habeme nuga, muud kui waata aga ette, kust küljest su pääle tormatakse. Oh, naesed! Naesed! Teist ei saa wana „tähi“ tse ka aru. . . Wõtame praegu kohe las wõi Madamast.

Barweots. Noh, see on väga pill lugu. (Mäitelawn taga on kära). Wist meie omad tulewad. . .

Sisast (Aralt). Ma arwan mul on nüüd te-retäis soolas!

Barweots. No, ega see kuskile jää! Mi-melt saate! Soowin aga julgust wastupanna. . . Wanamoori süda kihiseb wist otse sapist kohe, ja ma arwan naesel niisamuti. Walmistage ennaft aga pihile! Ma arwan nad toimetawad seda väga suurepäraliselt. . . Et's kuulame järele siis, mis säält wälja tuleb! . . .

Sisast. Karl, teil ei ole sugugi häbi ligemise õnnetuse üle naerda!

Barweots. Et! Tulewad! (Sisast wahib aralt ukse poole. Klara ja Lääts tulewad kose).

Neljas etteaste.

Endised, Klara ja Lääts.

Klara ja Lääts.

(Ühes) Aha, Teie olete juba siin?

Lääts. Wäga hääl!

Klara. Ilus!

Lääts. Nüüd räägime paar sõna mõistlikku juttu!

Barweots (Kõrwale) Hallab pääle!

Klara. Misjugune teelus, kui tena see wälja näeb!

Lääts. Mis on mu laps?

Klara. Waata, mamma, Woldemar on ennast haigeks teinud. Ta tahab meid sellega liigutada, meid ninapidi wedada. . .

Lääts. Seda haigust mina küll ei usu.

Klara. Mina ka ei usu, mamma. . .

Lääts. Kas ei ole ma sulle mittu korda rääkinud, et sinu mees niisugune kelm on, misjuguft ilm weel näinud ei ole. Mitte ühte tema sõna ei wõi uskuda, üks wale alati. Kas pole tõsi?

Klara. Jah, mamma!

Lääts. Kas näed nüüd, enne riitlesid weel minuga selle üle. . . Usu, ma olin juba niisuguste asjadega harjunud, ja kui weel minu aastaid tähele panna. . . Ma olen ilmas palju näinud, mind on raste petta. . .

Klara. Usun, mamma usun. . .

Lääts. No, Woldemar, ütlege meile, kus teie kõik selle eilase päewa õige hullufite. . . Ja kes oli see naisterahwas, kes teiega ühes oli? Mis asja oli temal siia? Mispäraft ei lastnud teie meid oma tuppa sisse? Mispäraft temaga ära jooksite? Wastake! (Sisast on wait) Noh, mis? Rääkige. Meie ootame!

Parweots (Kõrwale). Rae, kudas ta weel räägib! Misjugune uurimine! See on ju päris adwokat, aga mitte naisterahwas. Waene Woldemar!

Klara. Mamma räägi lõwemini, temal on halb kuulmine.

Lääts. Lori! Noh, Woldemar, ma ootan (Sisast on wait) Kas teil on keel halwatud, et teie wait olete?

Parweots. Kas teie ei näe siis, et Woldemar halwatud on. . . Waadake tema pahema silma pääle ja teie näete, et see tõsi on. . .

Lääts. Ei ole teie ast. Palun mulle mitte oma lollusi awalbada, teie teate, et mina neid ei sall. . .

Sifast (Tasa kõrwale). Ah, kui ma saaks kuidagi ära jõulsta . . . Võõlemad minu kallal nii kui kärbsed mee kallal. Rui ma wast kirjendama hakkaks; aga ei! Siis tuleb poliitsei kaela peale. Umm arwab, et mina hull olen ja lasen mind hullumajasse wiia. Tema teeb seda warsti, sest ta on praegu hirmus wihane . . . Ei parem on, wait olla . . .

Klara (Räägib tasa Läätslega. Pärast Sifaskile). Woldemar! (Sifask on wait). Woldemar!

Parweots (naerdes). Kas teie ei näe, et teie mees halwatud on!

Klara. Olge wait! Kas kuullete! Mis see on! Kuidas teie julgete! Mamma, waigista Karlit, tema räägib minu wastu väga rumalaste!

Lääts. Küll me wõtame teda ka warsti käsile. Nemad on ju Woldemariga alati ühes nõuus! Mind ei saa teie petta, ma näen teid läbi! . . .

Parweots. No, see ei ole küll õige! Ega ma ometi nii peenikene ei ole, et ma läbi paistan. Siin panite teie ilka natuke walet juure . . .

Lääts. Mis? Urge unustage ära, et ma teie ämm olen!

Sifast (Tasa kõrwale). Uha, kas oled niiühise lõksus! Nüüd ehk saan ma ise ära minema.
(Martha tuleb kse).

Viies etteaste.

Endised ja Martha.

Klara. Martha, sinu mees on väga harimata, ta räägib väga rumalasti minu ja mammaga.

Lääts. Küll ma pärast arutan seda . . . Nüüd lähme endise asja juurde jälle tagasi. . .

Mart ha. Mamma, meie sõidame täna ära, see on, mitte mina, vaid minu mees. . . Ma oleks häämeelega veel terve kuu aega sinu juures, aga tema ei taha. Tema tahab kogu minna, wõi õigemini sinu juurest ära minna! Uju, siin on jällegi midagi saladust! Ma arwan selle asja sisse on jällegi see Säga segatud!

L ä ä t s. Jälle see Säga! Woldemar, kas see nimi on teile tuttav? Wastake.

Mart ha. Mamma, ma räägin juba oma mehe üle ja sina küsid jälle Woldemari.

L ä ä t s. Mis sellest siis on? Ma tean isegi, mis ma teen! Karliga räägin ma pärast, aga nüüd ei ole meil veel see asi ära lõpetatud. . . Küll me jõuame kõik ära arutada, muud kui kannata natuke. . . Ega kahte asja ei wõi korraga teha. . . Dota oma lorda . . .

S i s a s t (Tasa kõrwale). Ei tea, Karl teab wist ka seda asja. . . Ja niisugune kurat, ei lausu mulle sõnagi, et ta Sägaga tuttav oli. . . Ja Säga ka ei lausu sõnagi. . . Oh teie naesterahwad!

P a r w e o t s. Martha, sa ehkib. . . ; Mina ei tunne seda Sägat sugugi, sa ise arwasid (Kantsle). Urge uskuge minu naese juttu tema waletab tihhi minu pääle.

S i s a s t (Kõrwale). Küll waletab, aga ise ei punastagi. . .

P a r w e o t s. Kui mina ära tahan sõita, siis ainult sellepärast, et ma siin elada ei wõi. . . Ma sain täna telegrammi, et ma pean ameti talituste pärast ära sõitma.

Mart ha. Mamma, ära üsu, tema waletab. Ta ei ole ühtegi telegrammi saanud. Aga waata Säga sõidab täna ära, ja wõib olla meie külasse! Ja minugi mees muidugi. . .

Parweots. Mu ingel, miks ilta minu üle nii halvaste mõtled? Kas olen ma sulle kunagi kahtluselks põhjust annud?

Martha. Küll ma tean!

Parweots. Midagi ei tea sa!

Pääts. Arge rüelge, lapsed, lõpetame enne Woldemari asja ära, siis wõtame teie asja käsile. . . Ega ma kedagi ära ei unusta. Teie olete ju kõik minu omad (Waheneq). No jah, Woldemar, ütlege siis mis põhjusel täis see Säga meie majas. . . Ma arwan, see põhjus oli teie poolt. . .

Sifast (Kurjasti) Mis teie taktite kõik minu kallale! Ma ei taha teile wastata, jätke mind rahule. . . Mis rumalad küsimused need on! Armastab muudugi, aga mitte teid, sest niisugust, wähe mõistust awaldawat nägu ei hakka loll ka kunagi armastama.

Klara ja Martha. Ah! (Parweots tahab naeru hoida, aga ei jõua).

Pääts (Mihakelt). Kudas teie julgete niiviisi ütelda.

Sifast. Miks ma ei peaks siis julgema! . . .

Parweots (Tasa Sifaskile). Tubli pois! Ara jäta järele! Anna neile tublimast, et nad näeks, et meie mõned lollid ei ole, kelle üle niiviisi naerda wõidakse!

Sifast. Täna sõidan naesega ühes wõõraste-majasse korterisse. . . Mis elu see on, mitte minutigi ei ole rahu. . . Alalised kahtlustused ja etteheitel. . . Rindlemine, lära ja müra! Rikute teiste inimeste rahu! Sellepärast arwan mina tarwilikuks teie majast lahtluda. . . Olage siin ütsinda, keegi ei sega teid ja teie ise ei tee ju kellegile halba. . . Kui tahate wähest meie poole tulla, olge hääd! Aga ühes elada, hoidku Jumal, ilma sgi ei saa ma seda tegema. . . Teie olete päris kurjus ise! Terwe perekonna rahu

olete teie ära rikkunud! Kui meil aga midagi halba on juhtunud, ikka olete teie skäl süüdlane.

Klara. Aga mina ei lähe ilma mammata, mitte sammugi! Kas kuuled Woldemar!

Sisast. Küll meie näeme, kas tuleb wõi ei?

Barweots. Ja mina sõidan ka praegu ära?

Martha. Mina ei taha sõita.

Barweots. Seda ei pane ma tähele. . .

Liisa, Liisa! . . . (Liisa tuleb kse).

Kuues etteaste.

Endised ja Liisa.

Barweots. Pane minu asjad kottu ja kutsu woorimees, ma sõidan walfalisse. No armas abikaas, seada ennast kumbesse (Liisa läheb ära).

Lääts. Mis see tähendab? See on ju wastuhakkamine?

Barweots. Jah, ainult perekondlik: perekonna kiilmed on kõil teie vastu hakkanud ja jätawad teid nüüd maha. Teist lõppu ei ole.

Lääts. No seda ei lase mina sündida! Mis õigusega wõite teie minu vastu nii häbemata olla. . . teie unustate ära, kes mina teile olen. . . Kas ma pean seda teile meelde tuletama.

Sisast. Ei maffa ilmaaegu ennast tülitada, meie teame küll, et meie ämm olete!

Barweots. Aga misjugune ämm? See on weel küsimus. . .

Lääts. Õrn ja armastaja. . .

Barweots. Ja jah! Aga seda õrnust ja armastust ei ole näha.

Lääts. Teie ise ei taha. . .

Sisast. Peie tahame ja otfime teda küll, aga ta ei ole meie jaoks. . .

Seitsmes etteaste.

Endised ja Liisa.

Liisa. Proua, teile on kohtusse kutsukiri tulnud. . .

Lääts (Imestanult). Misfugune kutsukiri?

Liisa. Ei tea, linnawaht tõi ja palus alla kirjutada, et kätte on saadud. . .

Lääts. See on lor. . .

Barweots. No lugege läbi.

Lääts. Seda ei lasse mina sündida. . . Mind kohtusse kutsu ma. . . Selle asja üle nõuan mina seletust. . . See on ehk kogemata juhtunud. . . See ei ole minuie. . . Kus on see linnawaht? Kutsuge teda siia!

Klara ja Martha (ükses). Mamma, sind kutsuti kohtusse. Kas tõesti?

Lääts (Kucjasti). Oh, jätke mind rahu.

Sisast. Aha, Karl, kas ei ole meie äärmüüd lõffus? . . . Waata, mis tähendab üleliia hakata olla.

Barweots. Paras! Ara mine jõkke, kui ta ei tea, kas jalad põhja ulatawad!

(Eesclie lungeb).

(Lõpp)

EESTI
RAHVUSRAAMATUKOOL
AR

98.267

